

1 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2023

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΖ' (Β' ΛΟΥΓΚΑ)

Ἀνανίου ἀποστόλου, Ἐρμανοῦ τοῦ μελῳδοῦ (ζ' αἱ.) καὶ ποιητοῦ τῶν κοντακίων. Ἰωάννου δούλου τοῦ Κουκουζέλου. Τῆς τιμίας σκέπης τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Τῷ Χορῷ πλ.δ'. Ἐωθινὸν ζ'.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ο ιερεύς: Εύλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ογ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἴματιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὅδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ. Ο τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ο ποιῶν τοὺς Ἁγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ο θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἀβυσσος ὡς ἴματιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὅδατα. Άπο ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὅρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὁριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ο ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὅδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναργοι εἰς δίψαν αὐτῶν. Επ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὅρη ἐκ τῶν ὑπερῷων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ο ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἀς ἐφύτευσας. Εκεῖ στρουθία

ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἥγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὡρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἔργασίαν αὐτοῦ ἔως ἐσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὃν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἐπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἄνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἡταύτη δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, φαλὼ τῷ Θεῷ μου ἔως ὑπάρχω. Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὅστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ο ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (*ἐκ γ'*). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * *

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἴστωμεν Στίχους ι', καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ', καὶ τῶν ἀγίων Προσόμοιας'.

Ἅχος Πᾶν Νη ω

K Νη — “” ε κε κρα α ξα προ
 ος σε ε ε ει σα κουου ου σο ο ον μου ου ει σα κου
 Δι σον μου Κυ ν ν ν οι ι ι ι ε Κυ οι ι ε ε
 κεκ ρα α ξα α προ ο ος σε ε ε ει σα α α κουου
 σο ο ον μου προσ χες τη φω νη η η τη ης δε η
 Δι σε ε ε ω ω ω ως μου εν τω κε κρα
 γε ε ναι με προ ο ος σε ε ε ει σα κου
 σο ο ον μου Κυ ν ν ν οι ι ι ι ε
K Νη α τευ θυν θη η τω η προ σε ε εν χη η
 η μου ου ως θυ μι α α μα α ε νω πι ι ι ο
 ο ο ο ον σου ε πα αρ σις τω ω ω ων χει ει
 Νη ρω ω ων μου θυ σι ι α ε σπε οι ι ι νη
 η η ει σα κουου μου Κυ ν ν ν οι ι ι ι ε
 Πα Νη

Στιχολογία ύπὸ Μανουήλ Πρωτοφάλτου

H Νη ου Κυ ν οι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και

θυ ν φαν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λημουν
M^{Nη} η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο
 νη ρι ι ας του προ φα σι ζεσθαι προ φα σεις εν α μαρ
 τι ι αις
S^{Nη} υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι ι
 αν και ου μη συν δν α α σω με τα των ε κλε κτων α αν
 των
P^{Nη} αι δε ευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε
 λεγ ξει με ^θ ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τω
 την κε φα λην μουν
O^{Nη} τι ε τι και η προ σεν χη μου εν ταις εν δο
 κι αις αν των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε
 τρας οι κρι ται αν των
A^{Nη} κου σο νται τα ρη μα τα α μου ο τι η δν
 θη σαν ^θ ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης ^θ δι
 ε σκορ πι σθη τα ο στα αν των πα ρα τον Α

δην
O ^{Nη} τι προς σε Κυ ν ρι ε Κυ ρι ε οι ο
 φθαλ μοι μου ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ
 χη ηνμου

Φ ν λα ξον με α πο πα γι ι δοςης συ νε στη
 σαν το ο ο μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο
 με νων την α νο μι αν

Π ε σουν ται εν α μφι βλη στρω αν τω ων οι α μα
 ρτω λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα

θω
Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κραξα φω
 νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η η θη

E ^{Nη} κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν
 μου την θλι ψινμου ε νω πι ον αυ του α παγγελω

E ^{Nη} ν τω εκ λει πειειν εξ ε μου το πνευ μα μου
 και συ εγ νως τας τριβουςμου

E ^{Nη} ν ο δω ταυ τη ^Δη ε πο ρευ ο μην ε κρυ

ψαν πα γι δαμοι ^v ^{δλ}

K ^{Nη} α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλεπον

και ουκ η ην ο ε πι γι νωσκωνμε ^v ^{δλ}

A ^{Nη} πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ ε στιν

ο εκ ζη τω αν την ψυχηνμουν ^v ^{δλ}

E ^{Δι} κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα συ ει

η ελ πις μουμε ρις μου ει εν γη ζω αντων ^v ^{δλ}

Π ^{ρο} σχες προς την δε η σι ιν μου ο ο τι ε τα

πει νω θην σφο δρα ^v ^{δλ}

P ^{Nη} ν ν σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ^ε ^χ

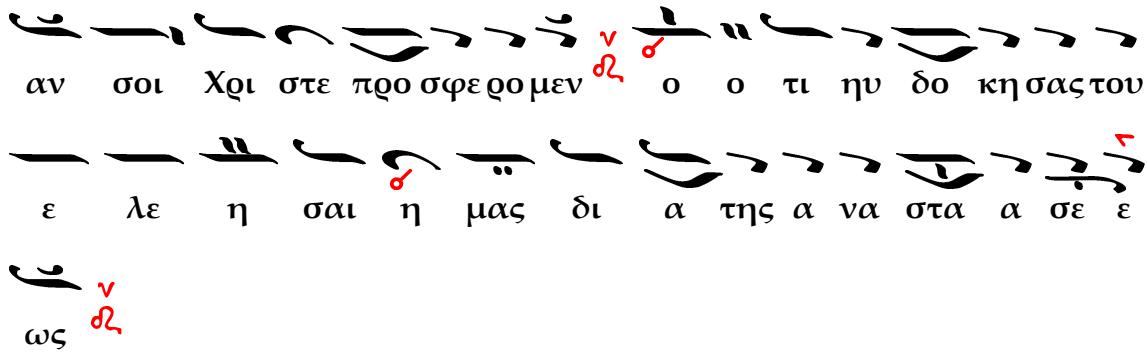
ο ο τι ε κρα ται ω θησαν ν περ ε με ^v ^{δλ}

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὁκτωήχου.

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου ^Δ ^{δλ} του ε ξο

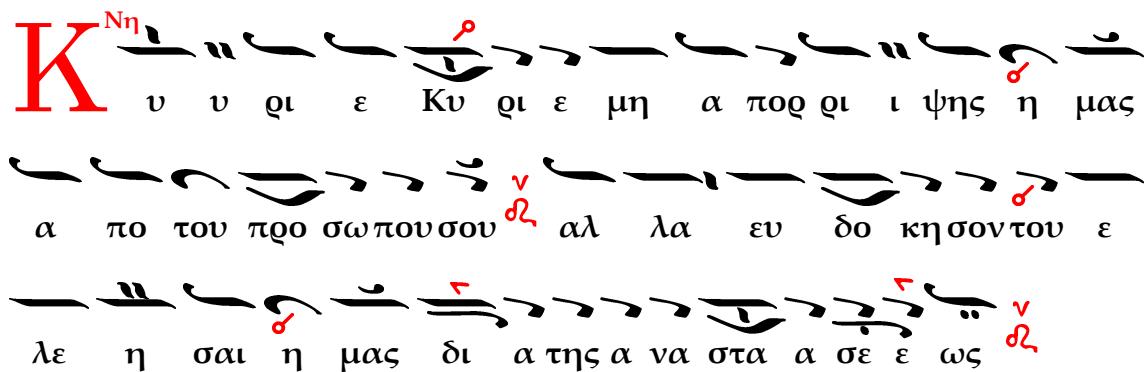
μο λο γη σασθετω ο νο μα τι σου ^v ^{δλ}

E ^{Nη} σπε ρι νον ν μνον και λο γι κην λα τρει ει ει

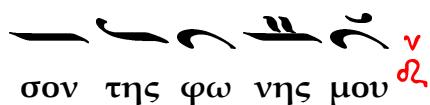

 αν σοι χρι στε προ σφερο μεν **ρ** ο ο τι ην δο κησας του
 ε λε η σαι η μας δι α της α να στα α σε ε
 ως **ρ**

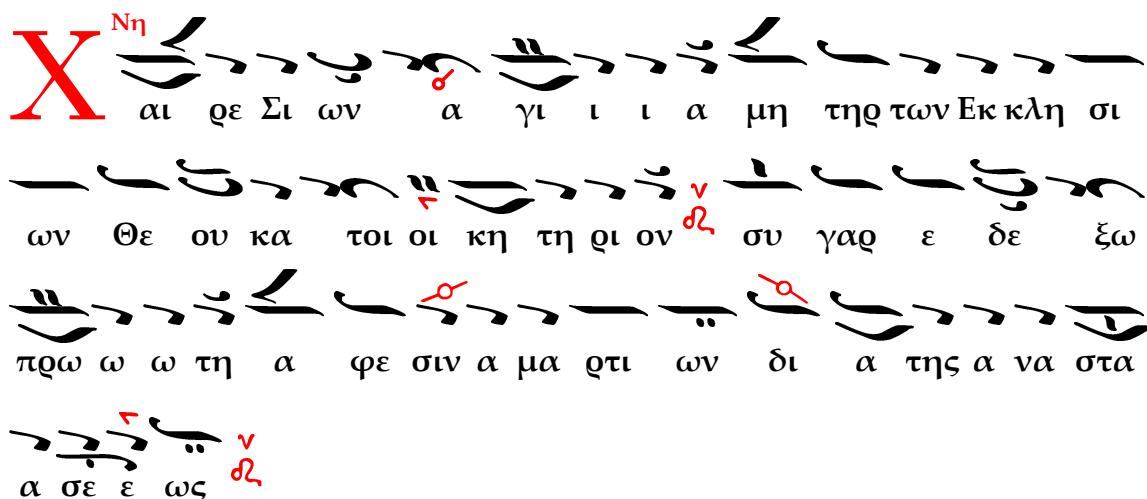
Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ε ως ου αν τα πο

 δως μοι **ρ**

K^{Nη}
 ν ν ρι ε Κυ ρι ε μη α προ ρι ι ψης η μας
 α πο του προ σωπουσου **ρ** αλ λα εν δο κησοντου ε
 λε η σαι η μας δι α της α να στα α σε ε ως **ρ**

Στίχ. γ'. Ἐκ βαθέων ἐκέχραξά σοι, Κύριε· Κύριε, ει σα κου

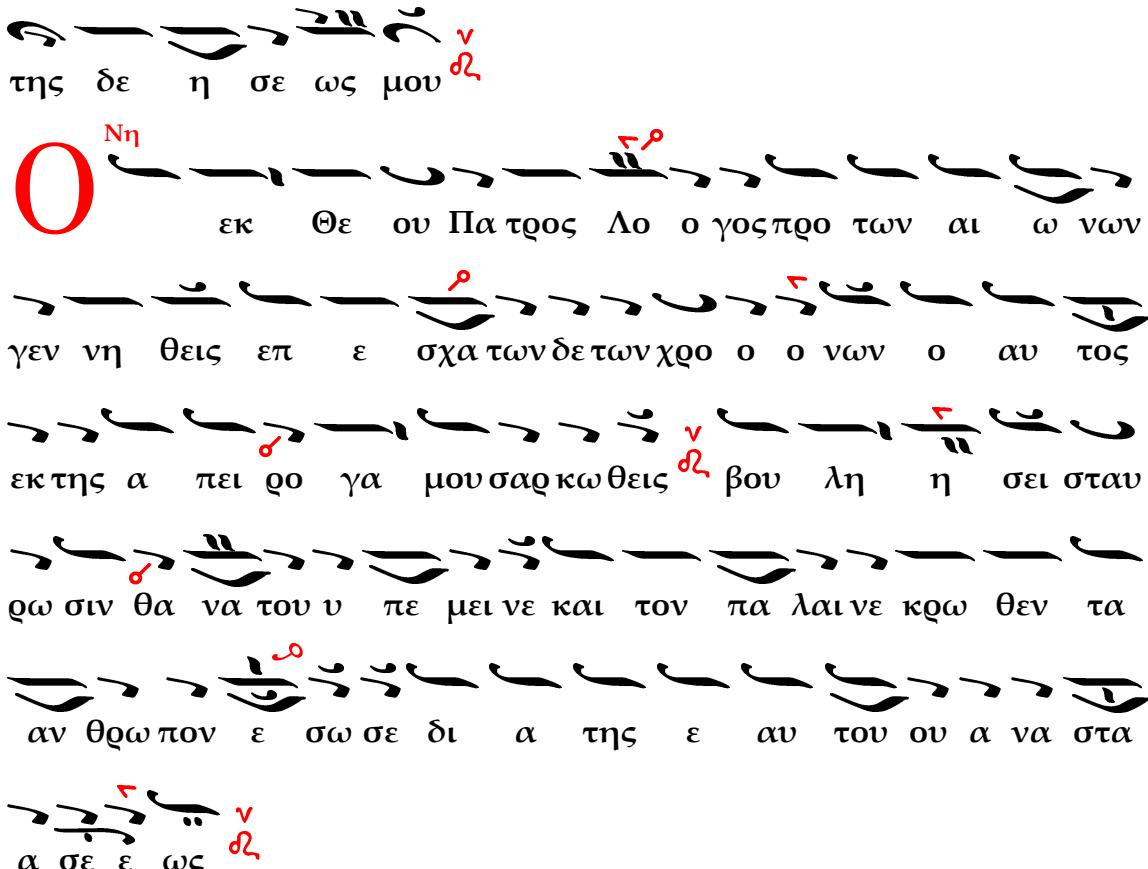

 σον της φω νης μου **ρ**

X^{Nη}
 αι ρε Σι ων α γι ι ι α μη τηρ των Εκ κλη σι
 ων Θε ου κα τοι οι κη τη ρι ον **ρ** συ γαρ ε δε ξω
 πρω ω ω τη α φε σιν α μα ρτι ων δι α της α να στα
 α σε ε ως **ρ**

Ἐτερα Στιχηρά, Ἀνατολικά.

Στίχ. δ'. Γενηθήτω τά ὕτα σου προσέχοντα εἰς την φωνὴν

Ἄχρις εἰς την φωνὴν Ἄχρις

Τοῦ Ἀποστόλου, Στιχηρὰ Προσόμοια γ'.

Ὕχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται; δτὶ παρὰ σοὶ δὲ ἵλασμός ἐστιν.

Ο τὴν ἀκτῖνα τὴν θείαν δεδεγμένος, δτε νεύσει κρείττονι πεπηρωμένος σοι, δὲ πρώην ζόφῳ κρατούμενος, προσῆλθε Σαῦλος, τὴν θείαν κάθαρσιν ἔξαιτούμενος· τότε παμμακάριστε, ὡς Ἱεράρχης σοφός, υἱοθετεῖς τῷ βαπτίσματι, τὸν μετὰ ταῦτα, τὴν οἰκουμένην υἱοθετήσαντα· δθεν σὺν τούτῳ μακαρίζομεν, σὲ τοῦ Χριστοῦ τὸν Ἀπόστολον, Ἀνανία θεόφρον, ἰκετεύοντα σωθῆναι ἡμᾶς.

Στίχ. ι'. Ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου, ἥλπισεν ἡ ψυχή μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Μεμυημένος τὰ θεῖα παραδόξως, βροντῆς γεγονώτερον μάκαρ ἐσάλπισας, λόγον Θεοῦ τὸν σωτήριον, καὶ τοὺς ὑπνοῦντας, ἐν τοῖς μνημείοις τῆς ματαιότητος, ἔξήγειρας, νέκρωσιν ἐναπορρίφαντας,

τὴν τοῖς νεκροῖς συνοικίζουσαν, καὶ ἐν τῷ Ἀδῃ, τοὺς κεκτημένους
ἐναποστρέφουσαν· οὓς ἀπειργάσω, τοῦ νεκρώσαντος, τὸν
νεκρωτὴν σκεύη τίμια, Ἰησοῦ τοῦ Δεσπότου, καὶ Σωτῆρος τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. ζ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας
ἔλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ως φωτοφόρος, ώς θεῖος ύποφήτης, ώς Μάρτυς θεόκτιστος τῶν παθημάτων Χριστοῦ, καὶ τῆς μελλούσης φανήσεσθαι, ἀρόγητου δόξης, συγκληρονόμος τε καὶ συμμέτοχος, συνὼν τῷ δεσπόζοντι καὶ ἐνηδόμενος, ταῖς πηγαζούσαις ἐκάστοτε, φωτοχυσίαις, ἐκ τοῦ ἀδύτου φέγγους θεσπέσιε, τὴν φαιδροτάτην τοὺς τελοῦντάς σου, νῦν Ἱεροτὴν ἵκεσίαις σου, ζοφερῶν ἐκ κινδύνων, Ἀνανία ἐλευθέρωσον.

Καὶ τοῦ Ὁσίου Στιχηρὰ Προσόμοια γ'.

^τΗχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Στίχ. η. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ο μουσουργέτης ἡ λύρα, τοῦ Θείου Πνεύματος, ἡ ἀηδῶν ὁ τέττιξ,
ὅ τῶν θείων ἀσμάτων, αὐλὸς τῆς Ἐκκλησίας, πᾶσιν ἥμιν, τὰς
αὐτοῦ παρατίθεται, μελῳδικὰς εὐωχίας, καὶ δι’ αὐτῶν,
κατευφραίνει τοὺς θεόφρονας.

Στίχ. θ'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Ο φαεινότατος λύχνος, καὶ διειδέστατος, ἡ μελουργὸς κιθάρα, ἡ νευρὰ τῶν εὔσήμων, τοῦ Πνεύματος λογίων, ἄδει τρανῶς, ἐκδιδάσκων τὰ πέρατα, ἐν ἀσιγήτοις τοῖς ὅμνοις δοξολογεῖν, τῆς Θεότητος τὴν μίαν αὐγήν.

Στίχ. Ι. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Σὺ τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων, ὡς παριστάμενος, καὶ παρόησίαν Πάτερ, πρὸς αὐτὸν κεκτημένος, ἡμῶν τῶν ἐκτελούντων, μνήμην ποιοῦ, τὴν φαιδράν σου πανήγυριν, τοῦ λυτρωθῆναι κινδύνων καὶ πειρασμῶν, Ρωμανὲ θεομακάριστε.

Ἅγιος Πατρός

Πα ο ξα Πα τοι και γι ω ω **και** Α γι ω Πνε ε

ε ευ μα α α α τι π
T Πα ο σκε ε ευ ος τη η ης εκ λο ο γης π το με γα
δο χει ο ον του Πνε ε ε ευ μα α α α τος π Παν
λον τον Α πο στο ο λον ε ε φω τι ι σας Α πο ο ο ο
στο ο ο ο λε π θε ο θεν κα τα Α πο κα λυ ν ψιν
χρη η μα τι ι σθεις π ως αν το πτη ης του ου λο ο
γου και μν στης τω ων θαν μα α α τω ων α α
αν των π Α πο στο λος δε προ τω ων μα θη η των π και
πι στος οι κο νο ο ο ο μος της νε ε ε ας Δι ι
α θη η η κης π δι ο αν τον μι μου με ε νος τον δι
δα σκα α λον Χρι ι στον το οι κει ο ον αι μα α εξ
ε ε ε ε χε ε ε ε ας π μαρ τυ ρι κω πα α
α θει ο μο λο γη της γε νο με ε νος π Α να νι
α ι ι ε ρα α αρ χα α Χρι ι ι στον π και
τον δρο ο ο μο ον τε λε ε ε ε σας π την πι
στι ιν τε α συ λο ον τη η ρη η σας π ι και τοις

α νω ω λει ει τ& 80 γοις **η** εν ν ψι στοις α αν λι
 ζο ο ο ο με ε ε ε νος **π** πρεσβεευ ε ε σω θη ναι
 τα α ας ψυ χα α α ας η η η η μων **π**

Τὸ Δογματικὸν Θεοτοκίον.

Ἅχος Πᾶμ Nη 2

K αι νν υν και α α ει **κ** και εις τ& 80 αι αι ω
 ω ω νας **τ** των αι ω ω ω ω νω ων α α α μην **δ**
O **Δι** βα σι λευς των ου ρα α α νω ων δι α
 φι λα α αν θρω ω πι **η** αν ε πι τη ης
 γης ω ω ω ω ω φθη και τοις αν θρω ω ω ποι οις
 συ να νε ε ε στρα α α α α φη **ε** εκ Παρ θε
 ε ε ν& 8 γαρ α α γης σαρ καροσ λα α α βο με ε
 νος και εκ ταυ της προ ε ελ θων με τα της προ οσ λη η
Γα η η ψε ε ε ε ως **δ** ει εις ε ε στι **ι** Υι νι ος **η**
Δι δι πλους τη ην φυ ν ν ν ν σιν αλλ ου την ν ν
 πο ο ο ο στα α α α σιν **δ** δι ο τε ε λει ο

ov αν τον Θε ε ον και τε λει ο ο ον αν θωω πον
 α λη θως κη ρυ ν ν ν ν ντ το ο ο ο ον
 τες ο μο λο ο γου ου ου μεν Χρι στον τον Θε ο ο
 ο ον η η η η μων ον ι ι ι κε τε ευ ε
 μη η τερ α νυ ν ν φε ε ε ευ τε ε λε
 η θη ναιτας ψυ χα ας η η μω ω ω ων

* * *

Είσοδος. Ό προεστώς ἡ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εύχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἵλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Γεόν, * καὶ ἄγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἀξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, * Γεί Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἵλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἡχος Δι Θ

Φως ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας
 δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τα
 8 8 Πα α α τρος ον ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι
 ου μα κα α ρος Ι η η σ8 8 8 Χρι ι
 στε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην

η η λι ι ι ου δυ ν ν ν σιν θ ι
 δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
 ν ν μνθ ς με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα γι νι ο
 ο ον και αι Α α γι ο ον Πνε ε ε εν μα α α
 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
 και αι ροι οι οις ν ν μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
 αι αις αι σι ι ι αις γι νι ε ε Θε ε θ
 ς ς ζω ω η ηην ο ο δι δης δι ι ο ο ο
 ο ο κο ο οσμος σε ε δο ξα α α α α
 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας.

Ἔχος Δι Θ

O κυ ν ρι ος ε βα σι ι λευ σεν θ εν
 πρε πει αν ε νε δυ ν σα το θ

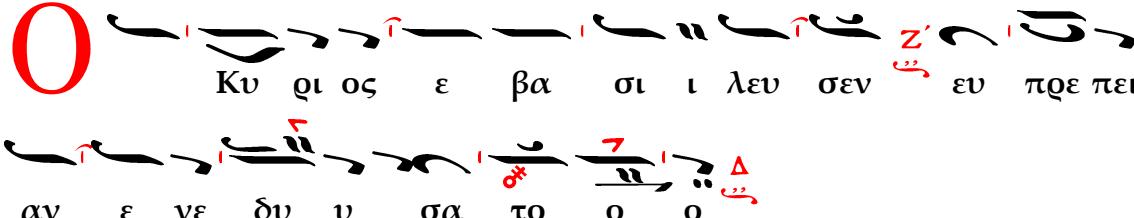
Στιχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο θ

O κυ ν ρι ος ε βα σι ι λευ σεν θ εν

 πρε πει αν ε νε δυ ν σα το

Στιχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

 Ο κυ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν εν πρε πει
 αν ε νε δυ ν σα το ο ο

* * *

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἵερεὺς) τὴν ἔκτενὴν δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἑκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρίς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (**δεῖνος**).

Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν διούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὔσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (**τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης**) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὁρθοδόξων.

Ἐπι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ,

κοπιώντων, ϕαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ο ιερεύς: Ὄτι ἔλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ο προεστώς ἢ ὁ ἀναγνώστης:

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εῖ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εῖ, Ἀγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἴνος, σοὶ πρέπει ὅμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἔλεησον, εἰς τὰς ἐπομένας ἔξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἔλεησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ὁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὀδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἔαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Οἱ εἱρεὺς ἐκφώνωσ·

Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννητῇ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Οἱ χοροί· Ἄμήν.

Οἱ εἱρεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Οἱ χοροί· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Οἱ διάκονοι· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Οἱ χοροί· Σοί, Κύριε.

Οἱ εἱρεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γεννητοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

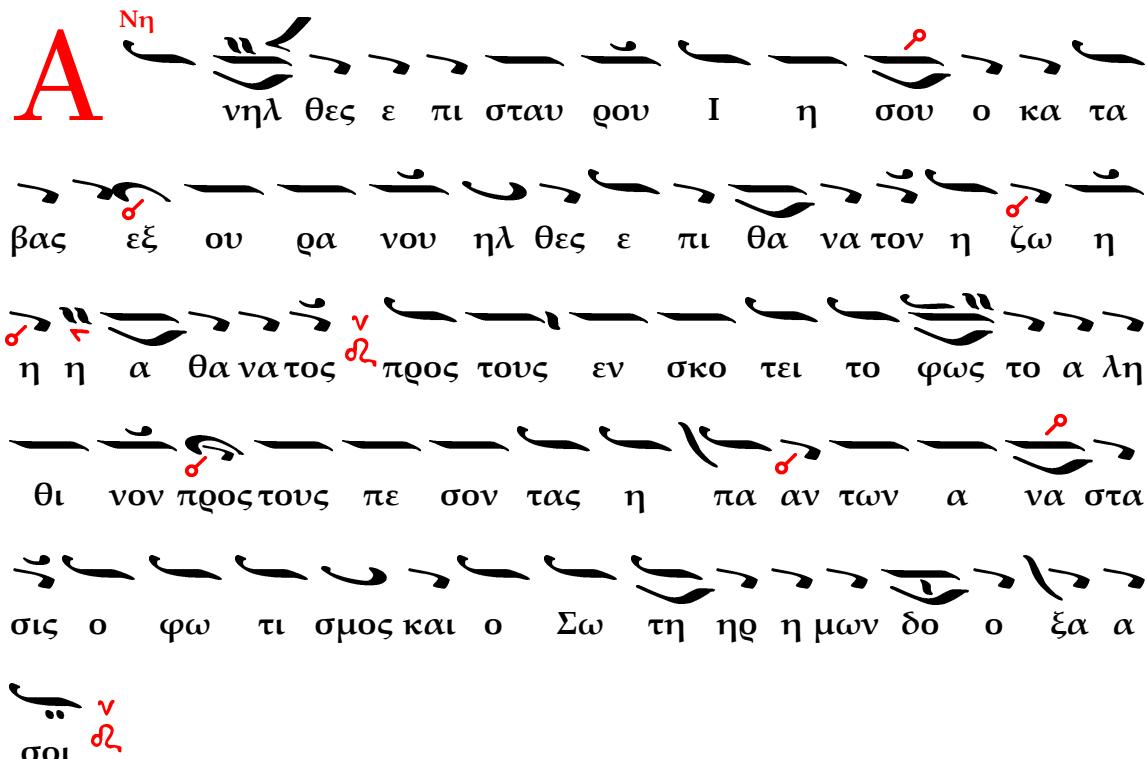
Οἱ χοροί· Ἄμήν.

* * *

Εἰς τὸν Στίχον. Ἀπόστιχα Στιχηρά.

Τὸ Αναστάσιμον.

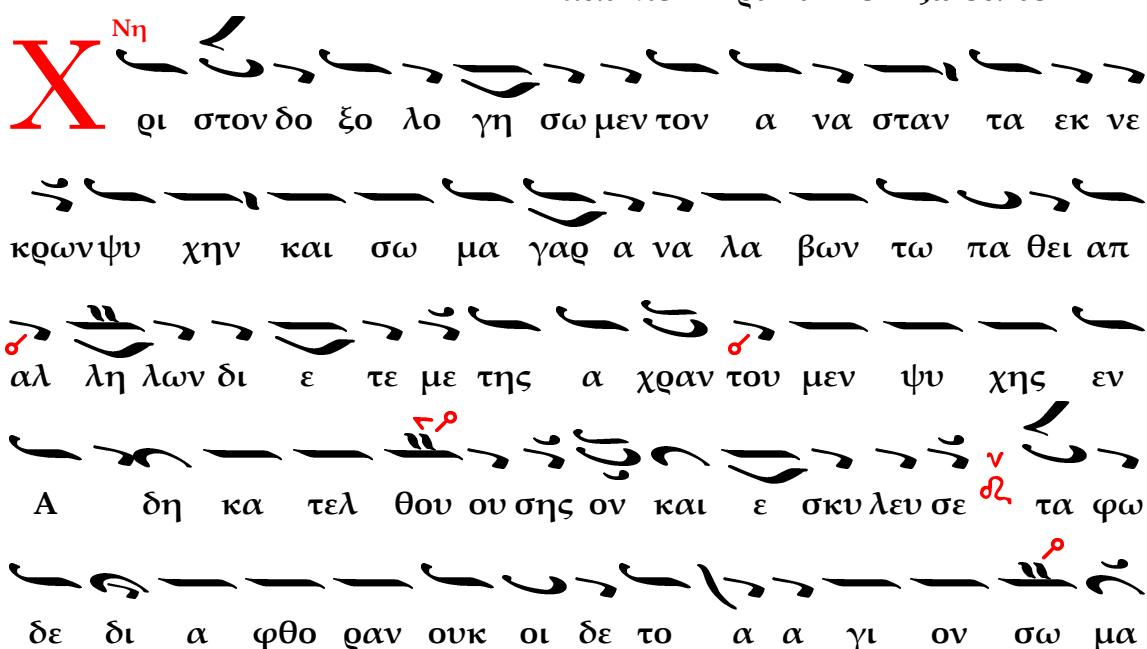
Ἄγιος Πᾶτερ Νη^ρ 2

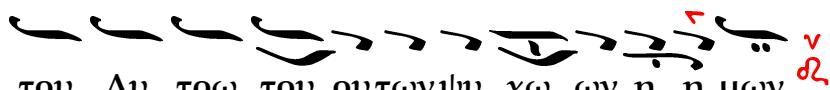

Ἐτερα Στιχηρὰ τοῦ Δαμασκηνοῦ,
ῶν ἡ ἀκροστιχὶς κατ’ ἀλφάβητον,
ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις, Ἰωάννου Ἄμην,
τὸ δὲ Ἄμην ἐστι μέσον τοῦ Ἀνύμφευτε Παρθένε.

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο,

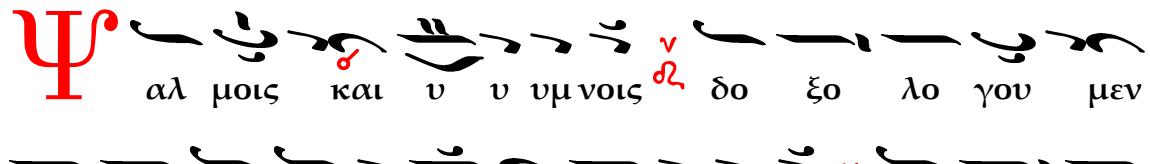
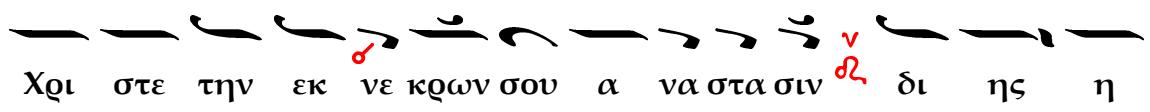
ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν Αχ^ρ και πε οι ε ζωσα το πλ

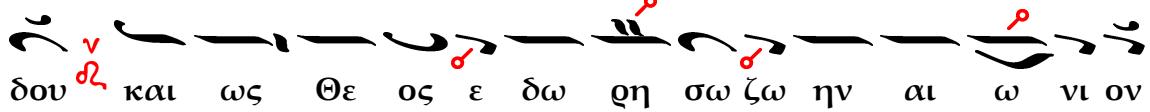

 του Λυ τρω του ουτωνψυ χω ων η η μων

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, η τις ου

 ου σα α λευ θη σε ται

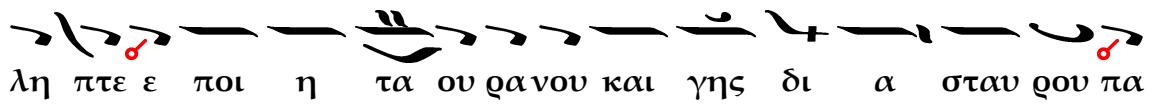
Ψ
 αλ μοις και ν νυμνοις δο ξο λο γου μεν

 χρι στε την εκ νε κρων σου α να στα σιν δι ης η

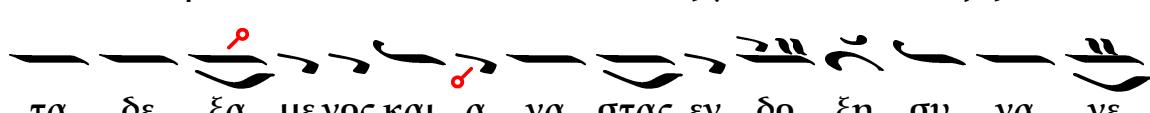
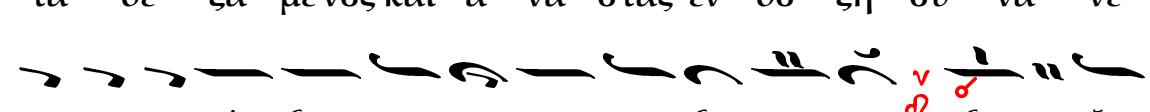
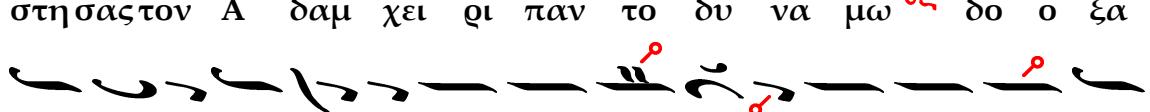
 μα ας η λευ θε ρωσας της τυ ραν νι ι δος του Α

 δουν και ως Θε ος ε δω ρη σω ζω ην αι ω νι ον

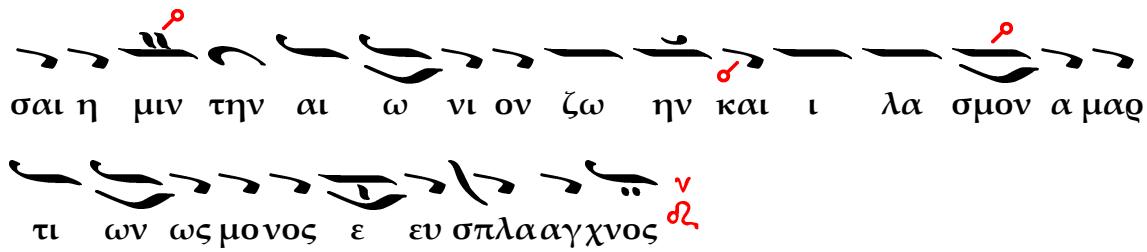
 και το με γα ε ε λε ε ος

Στίχ. γ'. Τῷ οἶκῷ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εις μα κρο

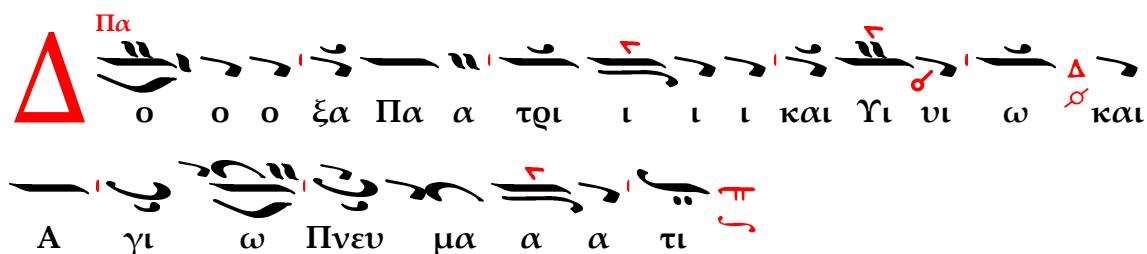
 ο τη η τα η μερων

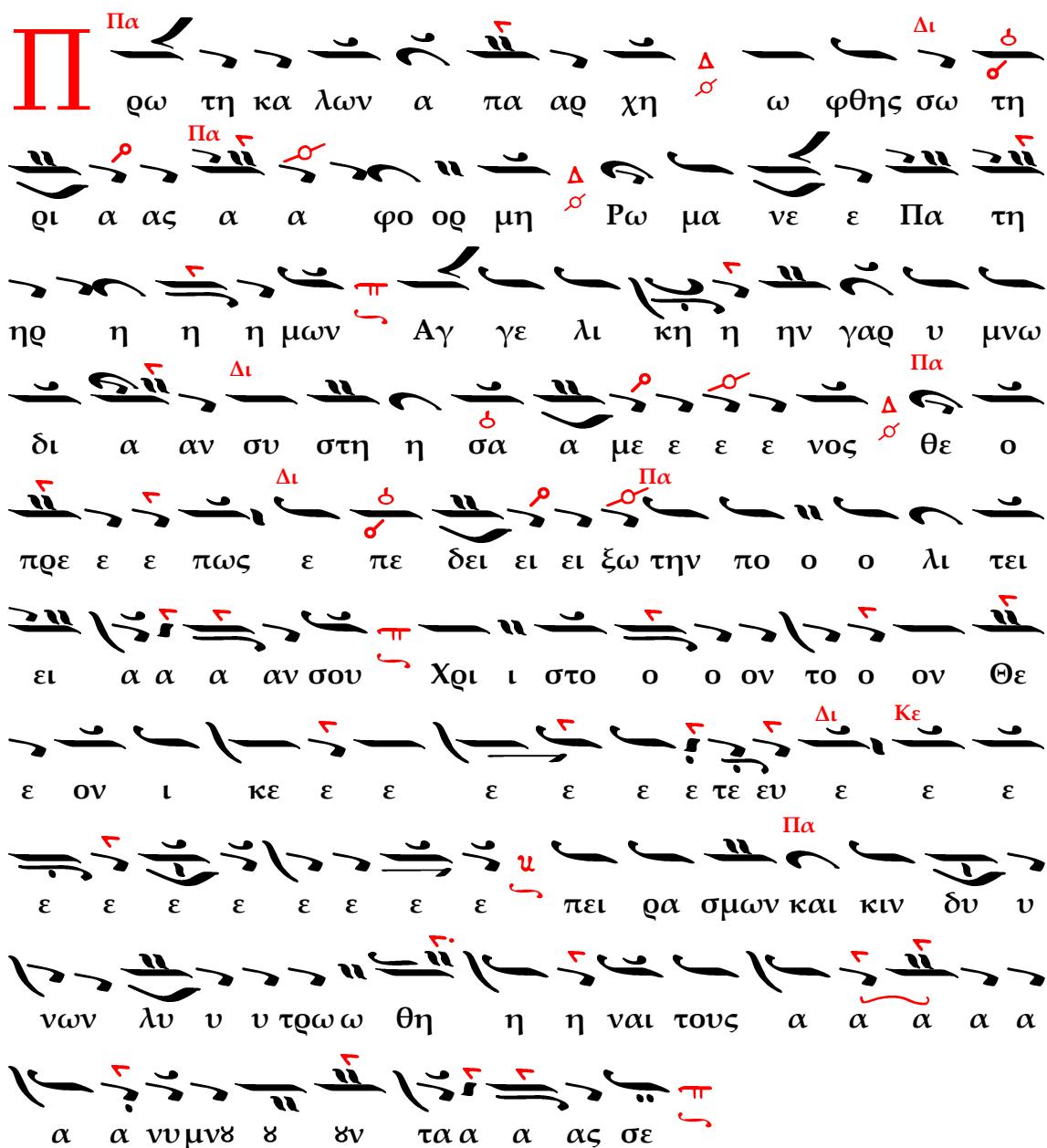
Ω
 Δε σπο τα των α πα α αντων α κα τα

 λη πτε ε ποι η τα ου ρανου και γης δι α σταυ ρου πα

 θων ε μοι α πα θει α αν ε πη γασας τα φην δε κα

 τα δε ξα μενος και α να στας εν δο ξη συ να νε

 στησας τον Α δαμ χει ρι παν το δυ να μω δο ο ξα

 τη ση τρι η με ε ρω ε γερ σει δι ης δε δω ρη

 σαι η μιν την αι ω νι ον ζω ην και ι λα σμον α μαρ
 τι ων ως μονος ε εν σπλααγχνος

ΤΗχος πτω Παφ

Πα Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω
 Α γι ω Πνευ μα α α τι

Πα Π οω τη κα λων α πα αρ χη ω φθης σω τη
 οι α ας α α φο ορ μη Ρω μα νε ε Πα τη
 ηρ η η η μων Αγ γε λι κη η ην γαρ ν μνω
 δι α αν συ στη η σα α με ε ε ε νος θε ο
 πρε ε ε πως ε πε δει ει ει ξω την πο ο ο λι τει
 ει α α α αν σου Χρι ι στο ο ο ον το ο ον Θε
 ε ον ι κε ε ε ε ε ε ε τε εν ε ε ε
Πα ε ε ε ε ε ε ε πει ρα σμων και κιν δν ν
 νων λυ υ υ τρωω θη η η ναι τους α α α α α
 α α νυμν 8 8ν τα α α ας σε

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁμόηχον.

K ^{Πα} αι νυ ν ν και αι αι α ει ^Δ και εις
 τ⁸ 8 8^ς αι αι ω ω ω νας ^Δ των αι ω ω ω
 νων α α α μην ^Π

O ^{Πα} ποι η της και Λν τρω τη ης μου ου Πα να α
 γνε ε ^Δ Χρι στο ος ο Κυ ν ρι ι ι ος ^Π εκ
 της σης νη δυ ο ος προ ο ο ε ελ θων ε με
 ε εν δυ σα α α με ε ε ε νος ^Δ της πρω
 ω ω η ην κα τα α α ρας τον Α δα αμ η η λευ θε
 ε ρω ω ω ω σε ^Π δι ο σοι Πα α να α γνε
 ως τον ου Θε ε ε ου ου Μη η τρι ι ι τε ^Δ και
 Παρ θε νω ω α λη η θως βο ω μεν α α σι ι
 ι γη η η τω ως ^{Πα} το ο ο ο χαι αι ρε τον ου Αγ
 γε ε ε ε λου ^{Κε} χαι αι ρε ε Δε σποι οι οι να προ
 στα σι ι α α α και αι σκε ε ε πη ^Δ και σω τη
 ρι ι ι α τω ων ψυ χω ω ων η η η η μω ω ω

— ῥ ω ω ων Δ

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ Ἱερέως ἢ
·Ωδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ὅρμα σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἴδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

·Ο ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρίς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἀγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἶασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρίς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ὁῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ο Ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γεού καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός· Ἄμήν.

Ἄπολυτίκια.

Ἄπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ἄχος πᾶς Γα ρ

Eξ ν ψους κα τηλ θες ο ο Ευ σπλαγχνος τα φην
κα τε δε ξω τρι ι η με ε ρον ^ρ ι να η μας ε λευ
θε ρω σης των πα θων ^ρ η ζω η και η α να στασις
η μων Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι ^ρ ι

Τοῦ Ἀποστόλου.

Ἄχος πᾶς Γα φ

Aπο στο λε Α α γι ε Α να νι α ^ρ πρε
σβευε τω ε λε η μο νι Θε ω ^ρ ι να πται σμα των
α φε ε σιν ^ρ πα ρασχηταις ψυ χαι αις η η μων ^ρ ι

Δόξα. Τοῦ Ὅσιου Ῥωμανοῦ.

Ἄχος πᾶς Γα ρ

Eν σοι Πα τερ α κρι βως ^ρ δι ε σω θη το κα
τει ει κο να ^ρ λα βων γαρ τον σταυ ρον ^ρ η κο λα θη
σας τω χρι στω ^ρ και πρατ των ε ε δι δα α σκες ^ρ ι ν πε
ρο ρα αν μεν σαρ κος ^ρ πα ρε ερ χε ται γαρ ^ρ ι ε πι

με λει σθαι δε ψυ χης πραγ μα τος α θα α να τα
 δι ο και με τα Α γγε λων συ να γα αλ λε ται
 Ο σι ε Ρω μα νε το ο πνευ μα α σου

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο δι η μας γεννη θεις εκ Παρ θε νου και σταυρω
 σιν ν πο μει να ας α γα α θε ο θα να τω τον θα
 να τονσκυ λε ευσας και ε γερσιν δει ξαςως Θε ος μη πα
 ρι δησους ε πλασας τη χει ει ρι σου δει ξον την φι
 λαν θρω πι αν σου ε λε η μον δε ξαι την τε κου σαν
 σε Θε ο το ο κον πρε σβευ ου σαν ν περ η μων και
 σω ω σον Σω τηρ η μων λα ον α πε γνω σμε ε νο ο ο ον

* * *

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐὰν μὲν προηγήθη ἀρτοκλασία·

‘Ο διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ο χορός· Κύριε, ἐλέησον.

‘Ο ιερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων.

‘Ο χορός· Ἄμήν.

‘Ο προεστώς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰώνας αἰώνων.

Ο χορός: Ἄμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγήθη ἀρτοκλασία·

Ο διάκονος: Σοφία.

Ο ἀναγνώστης: Εὐλόγησον.

Ο Ἱερεύς:

Ο ὃν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Ἄμήν.

Ο προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης:

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (**ἢ μονῇ**) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ο Ἱερεύς: Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ο ἀναγνώστης: Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ο Ἱερεὺς: Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ο ἀναγνώστης: Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον **γ.** Πάτερ ἄγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν·

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ...

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ο λαός: Ἄμήν.

* * * *